

tid, den tid, då anden, Gudomens ande och afbild hos människjan manifesterar sig, en tid som afgör för hela lifvet, för döden. Lätt, altför lätt, släckes den himlaburna gnistan, och är föspildt. Den yttre omgifvelsen, med sina näringsomsorger, sin lockande sinlighet är redan nog, och ve den människja som, //mot den till de / <öändlig>a / öändligheten / sökande sträfvande lågan, som värmer ynglingens bröst.// med dem ingår det skändande förbundet. Men åter, snart slutas lifvets bana, snart affaller dess blomma, Ungdomstiden, och ve den som låtit sinnlighetens gift afskåra dess kalk, och i sitt frö döda den väntande frukten.

10

145 A. C. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 16.XI 1833
HUB, JVS handskriftsamling

Frantzila Prestegord d. 16:de no:ber 1833

Älskade Janne!!!

flere månader äro vel förflutne sedan jag Skrifvit till Dig. Jag måste tillskrifva mig Sjelfv denna försumlighet och bedja Dig om förlåtelse, men Ordsaken har varit att jag venttat underrettelser hemma ifrån Emedan jag vet huru tröga di äro att skrifva (till oss) så att jag helst får sega dig något därifrån Doch först: En hjertlig Tackseigelse för D(i)et kärkomna brefv samt Boken- och Karttan Jag Skall ej försumma at läsa i den Emedan Jag finner den vara bode nyttig, och Tillika, Jntresant. det fångnar mig dock mest att Gud åter hjälft Dig till helsan och måtte den nu förblifva varaktigare, Ehuru man ej får vara seker, ty den Starckaste kan lika fort (här) gifva vika för, Försynen som en Swagare. lika som Victor Stromberg han tycktes vel vara frisck och rask, men huru Svag och et jnttet är ej Mennisian för et Högre Wäsende. du har vel hört af Henrik Pionius att äfven Vår Mamma och Albert legat dåliga i Rödsoten. dock har försynen åter hvarit nådig och hjälft Dem till helsan. Gud vet best huru den Stackars Albert årkar Jjenomgå alla Sjukdomar. Mamma var god ock fegnade mig med några rader och däri berättade hon dessa nyheter för mig. hon venttade äfven då vår, Goda Far, hem, och förmodeligen är han nu hemma hos Dem. Söta janne när kommer Du till Frantzila Skrifv till mig och seg när du tror dig komma så vore det roligare at få ventta Dig. Du kommer vel Pulckjla vägen Jag Skulle önska få komma hem å Julia, dock som det best Passar för Dig.

20

30

Faster får nu Snickar Snellmans Doter till sig i år ty hon kommer ej till retta utan att hafva någon som hon kan betro öfveralt. både faster och Farbror äro mycket dåliga till helsan Jag tror knapt att Faster mera är långlifvad hostan marterar henne så Grymt ibland, så att Jag tror dett är en tärande lungсот Ehuru det drar lengre ut, med henne som är gammal Jag har nu varit några dagar här hos Faster Snellman. Emedan jag ämnat mig hela hösten och nu, ner Greta Snellman kom till Ållila så har jag god tid. Farbror Snellman är i Uleåborg för nervarande och magister Wilander är ensamn hemma. Jnttet vet jag nu nogot vidare nyheter här är så tårt om sådana i frantzila. har du ej hört något af August Stackare han borde ju nu hafva varit i viborg. Farbror och Faster Månt(gomery) bad helsa dig. Samt Faster Snellman ber om dett samma. var ömmast helsad af Din Efvigt tillgifna Syster —

40

50

Annette.,

P. S. Helsa Laura om hon ännu är kvar, lef vel, förlåt Goda janne mit Slurfv Jag har bråttomt

146 ANSÖKAN TILL UNIVERSITETET 1833, UTKAST HUB, JVS handskriftssamling

10 På de fem år Eders Magnif(icence) ock Ampl(issimum) Consist(orium) hugnat mig med åtnjutandet af publikt Stipendium, har jag väl med möjligaste ifver sökt iakttaga min skyldighet att vid anställt Stipendiatupprop tillstades. Det oaktadt / har / den / trägna Information, jag de sednare åren varit tvungen till, åstadkommit, att jag, Vår Termin 1832, försummat 2:ne upprop, och nu finner jag mig åter anmäld såsom absens vid sednast skedt upprop. (En svår sjukdom nödgade mig till samma förseelse, i afseende å första upropet sidstledne Vår-Termin), hvarföre jag äfven pliktat med tilltal å Rectors-Cansliet, för mig så mycket mer påkostande, som det är den enda gång, inom Elfva år jag vid Universitetet varit inskrefven, jag till nämnde Cansli varit uppkallad. Då jag derstades 20 vid mitt namns uppropande närvarande med ödmjuk bugning sökte gifva denna min närvaro tillkänna, kan jag endast förmoda mig vara tadlad emedan jag icke öfvervarit hela Disputations-akten. Detta sednare är mig alldeles, i anseende till min Lärare- befattning vid den af kyrkoherden Laurell inrättade Skole anstalt, Jag vågar derföre, ehuru mycket Amplissimi Consist(orii) visade stränghet derifrån borde afskräcka mig, ödmjukast anhålla: det mig måtte tillåtas att icke allenast vara frånvarande från de till Stipendiaters öfning anställda Disputations akter, utan äfven ifrån derjemte vanligt upprop, ifall detta sker före kl. 12 på dagen, i hvilken 30 händelse jag sådant anmäla skall, hvarhälsdt Ed(ers) M(agnificens) ock Ampl(issimum) Consist(orium) behagar förordna.

147 C. H. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 20.III 1834 HUB, JVS handskriftssamling

Palo den 20 Martii 1834.

Älskade Son!

40 Som jag nu snart ämnar mig till Staden med Baron Stromberg som kommer hit i morgon, och Mag. Neuman formerade pennan i förleden Söndag, så måste jag gripa till, at försöka min hand för at öfvertyga Dig at jag Gudi ära njuter vanlig hälsa lika med Albert och Mamma.

Bekymrad var jag efter afresan huru Ni lyckligen kom fram i backarne med TullJachten, men fick snart den fägnaden at genom Annu höra at allt gått lyckligt.

Jag hoppas nu, at Du är frisk men strängt uptagen: efter ej nytt bref hörts af till Dato. Slädföret hafver nu så aftagit at ingen resa blifver förr Oss till G(amla)Carleby, icke eller hafva Wi tid.

50 Ifrån Uleåborg och Frantzila höres ock ingen ting utom det at Gumman Roering är Död. Lika så gamla Kurtén i Kronoby och Fru Granlund i TeriJärvi, som ni förmodl(ige)n vet.

Jag hafver alltid varit öfvertygad om värdet af den Ädla krets af menniskjor som Annu kom uti; och fägnar mig få höra at Hon vet värdera Dem redan vid inträdet. Hennes barnsliga fåfänga borde, och torde, Cureras af